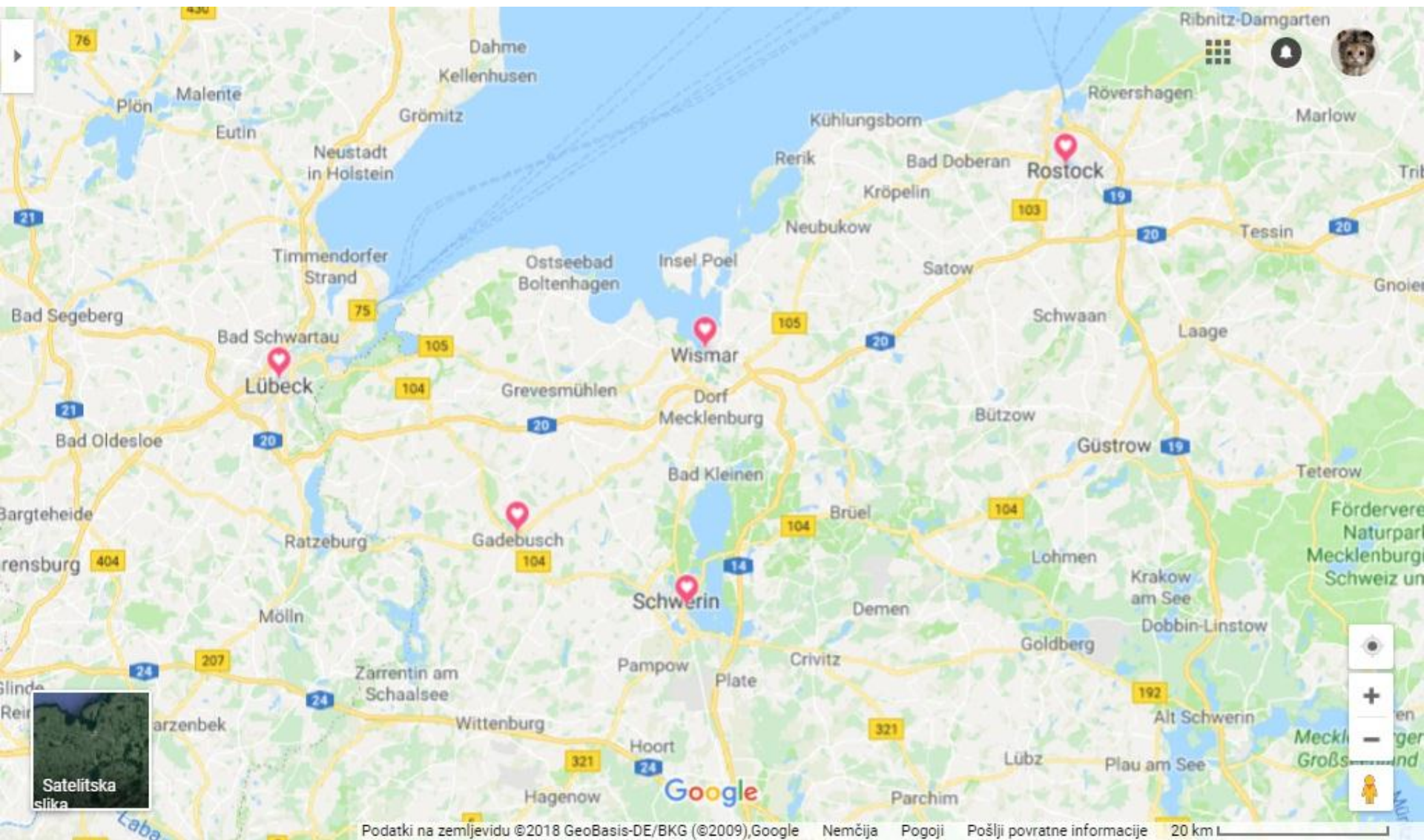

Po severnem delu Nemčije
Gadebusch, Schwerin, Wismar,
Lübeck, Rostock

sobota in nedelja,
14. in 15. julij 2018

Lilijana in Matjaž Pelc

Tokrat sva se več vozila in si ogledala mesta, ki so označena na zemljevidu. Bivala sva v kraju Gadebusch zato, ker je bil Schwerin predrag. Nisva pripravljena plačati 400 € za tri noči.

V soboto sva se peljala v Schwerin. Ta kraj je najstarejši kraj v regiji, prvič je omenjen že leta 1018. Leta 1160 mu je Henrik Lev, bavarski in saški vojvoda, podelil mestne pravice.

Ogledala sva si grad Schwerin. Glavni deli sedanjega gradu so bili zgrajeni v letih 1845 do 1857. Decembra 1913 je ogenj uničil tretjino gradu. Do leta 2014 so ga v večini obnovili.

Od leta 1990 je grad tudi sedež državnega parlamenta.

Fotografija, sposojena z info table.

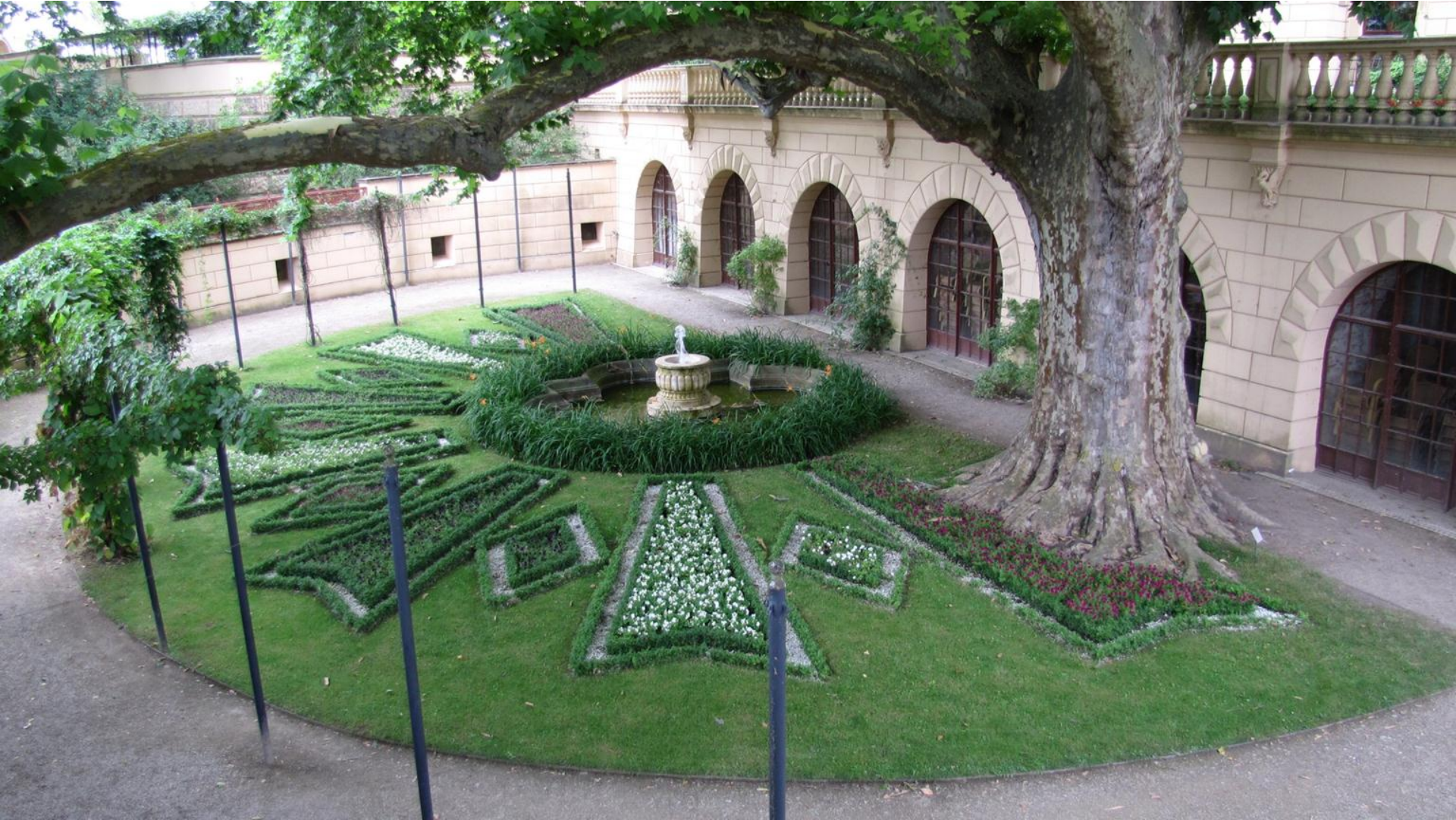

Fantovščina 😊

To je krošnja enega samega drevesa.

Še ena fotka, pa greva naprej.

Saj vem, da jih imamo tudi pri nas, pa vseeno. Malo popestri dogajanje 😊

Wismar – prve omembe kraja segajo že v 12. stoletje.

Ob sprehodu skozi mesto nama je najprej padlo v oči, da ni nikjer nobenega drevesa.
Grozljivo puščobno.

Ognjeni zublji ne izbirajo, kaj bodo pogoltnili.

Tokrat sva izbrala azijsko vrsto hrane.

11 € + 2 € za pivo.

Pa še malo po Wismarju.

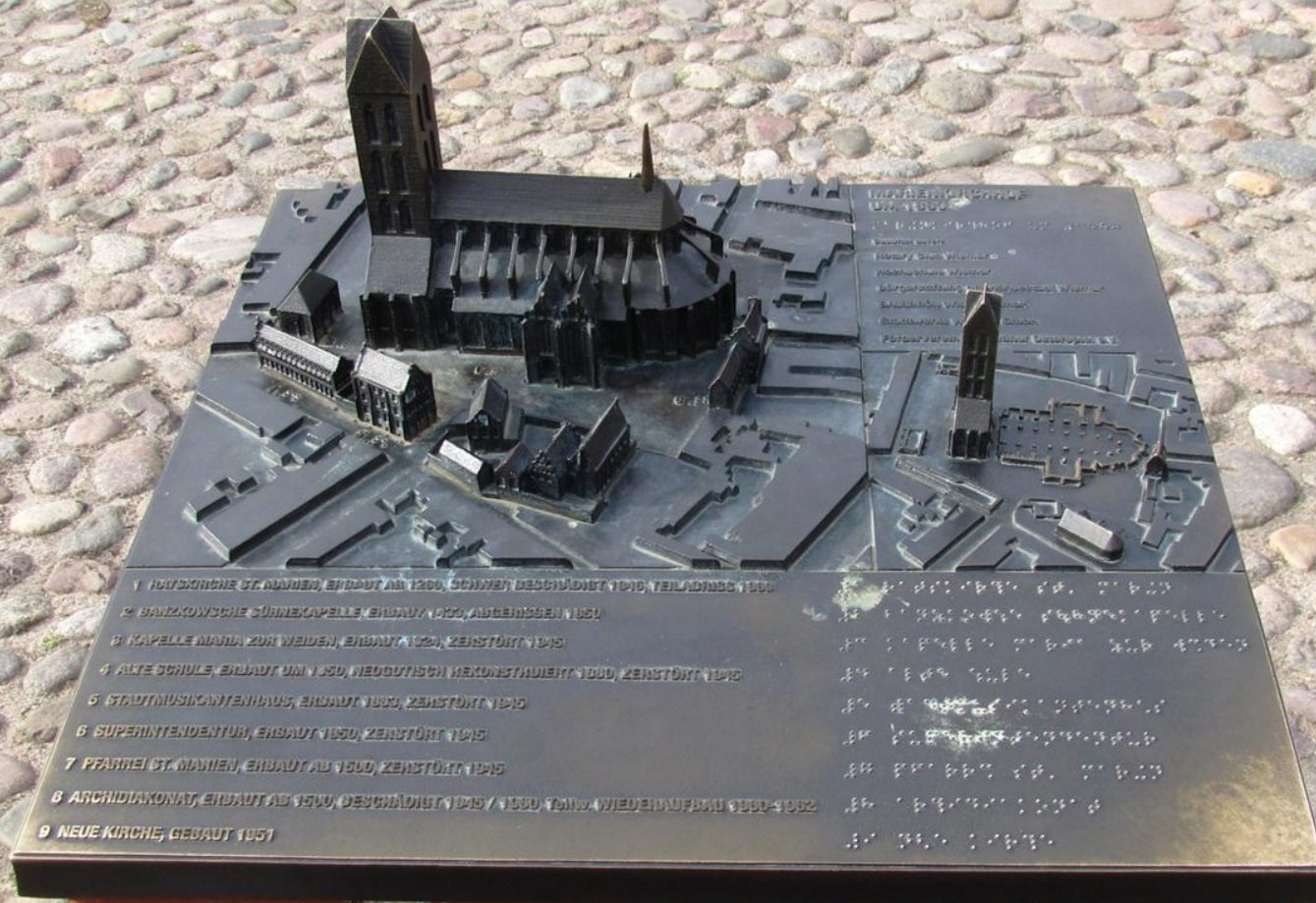
Tu na teh ostankih je včasih stala cerkev.

Sem bila že na prejšnji fotografiji. Kaj me niste opazili?

Nekoč je bila cerkev takšna kot je na levi, zdaj pa je od nje ostal le del s stolpom. A kljub temu je še vedno tako velika, trg pa tako majhen, da nisva našla prostora, da bi jo dobila v objektiv.

Pa sva zaokrožila in zdaj naprej.

Il C
Ris
Pi
E

ZONE

frei

Prvi pujssek je povedal tako svinjsko dobro šalo, da je drugega skoraj od smeha pobralo 🤣

Neskončna polja pšenice,

sredi njih vetrnice,

ob cestah lipovi drevoredi.

Je lahko še kaj lepšega kot takle zaključek vožnje?

Naravnost fantastično.

Pa je prišla nedelja.

Najprej sva se odpeljala v Lübeck. Po zebrasti cesti pogumno naprej.

Lübeck je dobilo občinsko zakonodajo leta 1160, ljudje pa so to področje naselili že stoletja pred tem. Mesto je eno večjih nemških pristanišč.

V tej vročini se še lenoba razpase. Se nama ni dalo prikлеpati čelad ter nositi jaken, zato sva si center mesta ogledala v izmenah. Najprej Matjaž, potem pa še jaz. Se pa nisva dolgo čakala, ker je vse na kupu, tako kot je pač navadno v teh starih mestih. Trgi so majhni in kvadratni.

Notranjost cerkve.

Še malo kroživa po Lübecku.

Pa gremo naprej.

Spet sončne celice.

Zanimivi gugalniki.

Peljeva se ob morju. Malo jim pa zavidava. V tej vročini je fino, če si lahko samo v kopalkah. Midva se pa kuhava. (Kopalce sem namerno prekrila.)

Prva omemba Rostocka sega v leto 1161. Znano je predvsem po svojem pristanišču, značilni hanzeatski arhitekturi in Univerzi Rostock (*Universität Rostock*), ustanovljeni leta 1419.

Zanimivost mesta je tudi ta, da je najvišja točka na nad. višini 49 metrov, najnižja pa 1,5 m pod morsko gladino.

Tega „kremplja“ imajo v grbu mesta.

Na strehi cerkve sva najprej opazila okna, nato pa še rože, zelenje in zavese. Zanimivo.

Dobra fora za umirjanje prometa. Če si predivji, se hitro ohladiš 😊

V tem delu Nemčije ima večina cerkev take široke zvonike.

Pa ob obali iz Rostocka.

Jurski park 5 😊

Tipične fasade hiš na tem področju Nemčije – obložene z rdečo opeko.

Pa še malo Gadebuscha.

Razstavni eksponat.

Pa še eden.

Zmanjšaj hitrost ...

in se spočij.

Danes je pa tako lep večer, da ga morava izkoristiti in popiti kavico na vrtu.

Nak, tega pa nisva midva naredila. Črepinje so bile pred vhodnimi vrati že pred najinim prihodom. Očitno so za srečo. Drugi kraji, drugi običaji.

Slab kuža čuvaj, nič ne laja in ne grize.

Jutri pa spet na pot in v nov kraj.